29

Upsala den 30 Dec. 96

Min älskade föräldrar!

Hjertligt, hjertligt tack för pappas många bref jemte de ståtliga jul-klapparne. Jag förstår af pappas många bref mycket väl, huru mycket pappa tänker på Richard och hans examen. Om denna sak skulle jag hafva mycket att skrifva

alltför mycket för att jag
skulle hinna skrifva allt,
hvad jag ville. Huru det nu
kommer att gå med Richards
examen, är naturligtvis svårt
att säga. Vi vilja hoppas, att
det skall gå bra, och jag
har all möda att söka
uppmuntra honom. Hans
otur i teoretisk filosofi grep
honom djupt - och att han
der hade otur samt att nog
Schéele var fräck som ofta,
derom är nog ej mer än en
mening - Emellertid nog får
han sitt betyg i teoretisk filo-

sofi. Han håller nu på mett.
mekaniken, och beror ju
hans examen hufvudsakligen
på, huru det går der. Han
kommer att tentera nästa
vecka; går det då bra är
ingen fara med hans examen
Nu går han och inbillar
sig, att allt har sammansvu-
rit sig mot honom och
att han, när han blef kuggad
i filosofi, kan blifva kuggad
i hvad som helst. Det är
ej heller så roligt för mig,
när han är så der nedslagen.
Helen såg nog, huru han var,

när hon var här, äfvenså Gu-
staf. Men i dag och i går
har han ju varit vid godt
mod, äfvenså juldagarne.
Han läser nog så flitigt
han kan. Det der pappas
bref, hvari det lät som jag
till någon del skulle varit
skulden till att det ej just
gått efter beräkning med
Richards examen var nog li-
tet ofrilgjort och smärtade mig
derför. Redan när Richard
for sade jag, huru han borde
ordna sina studier och till
yttermera visso skref jag

till honom om samma sak,
innan jag reste ner. Leder-
mera har väl knappt en
dag förgått utan att jag
sökt uppmuntra honom
och framhålla vigten att
tentera så fort som möjligt.
Hans svar var, att han
trots mot mina råd och
upplysningar ej tog ett ämne
i sänder. När jag kom ner,
gick han och tog lektioner
i två ämnen på en gång
och läste det tredje vid
sidan. Jag framhöll genast
det olämpliga häruti, och

rådde honom först söka
gå in bort filosofin, men
att den tog långt längre
tid, än hvad han någonsin
beräknat, det kunde ingen
rå för. Hade han också fått
det betyg hans lektionsgifvare
ansåg honom vara värd
och hvilket han med säker-
het fått om Geijer hade ten-
terat hade han fem à sex
dagar derefter kunnat tente-
ra astronomin, och sen
hemresa och utan den ringa-
ste ansträngning taga examen
i Januari. Men efter sin

otur i filosofin, var han alldeles utom sig och ham-
fallt var det. Emellertid har Lundström, Richards lektions-
givare varit uppe till professor Geijer, och Geijer lofvade ställa
saken till rätta.

Vi skola emellertid hoppas, att det skall gå bra. Jag hade
mycket mer att skrifva om denna sak, men hinner nu ej
mer för denna gång. –

Mitt telegram med ny-
årsönskningarne hoppas jag, att Ni mottagit, men jag
får ännu en gång önska

Eder kära föräldrar ett godt och lyckligt nytt år och ber jag till Gud, att vi ännu många, många år få njuta Eder vård och hägn, som vi så väl behöfva.

Julaftonen tillbragte vi hemma hos oss på vårt rum, moster Ulla var nemligen i Stockholm. Vi hade ganska trefligt, åtminstone trefligare än vi kunde tänkt oss, vi hade en treflig julgran äpplen, konfekt och litet vin. Helsa hjertligt Helen och David och tacka dem för julklap-

fame. Sag till David att jag
snart skall skrifva till honom.
Det var ryslig snällt och
vänligt af honom att
komma i hop oss.

Jag slutar nu med
de hjertligaste helsningar
till Eder alla derhemma. Sär-
skildt sändas de hjertliga-
ste helsningar till mina
älskade föräldrar från deras
alltid tillgifne son

Simon.